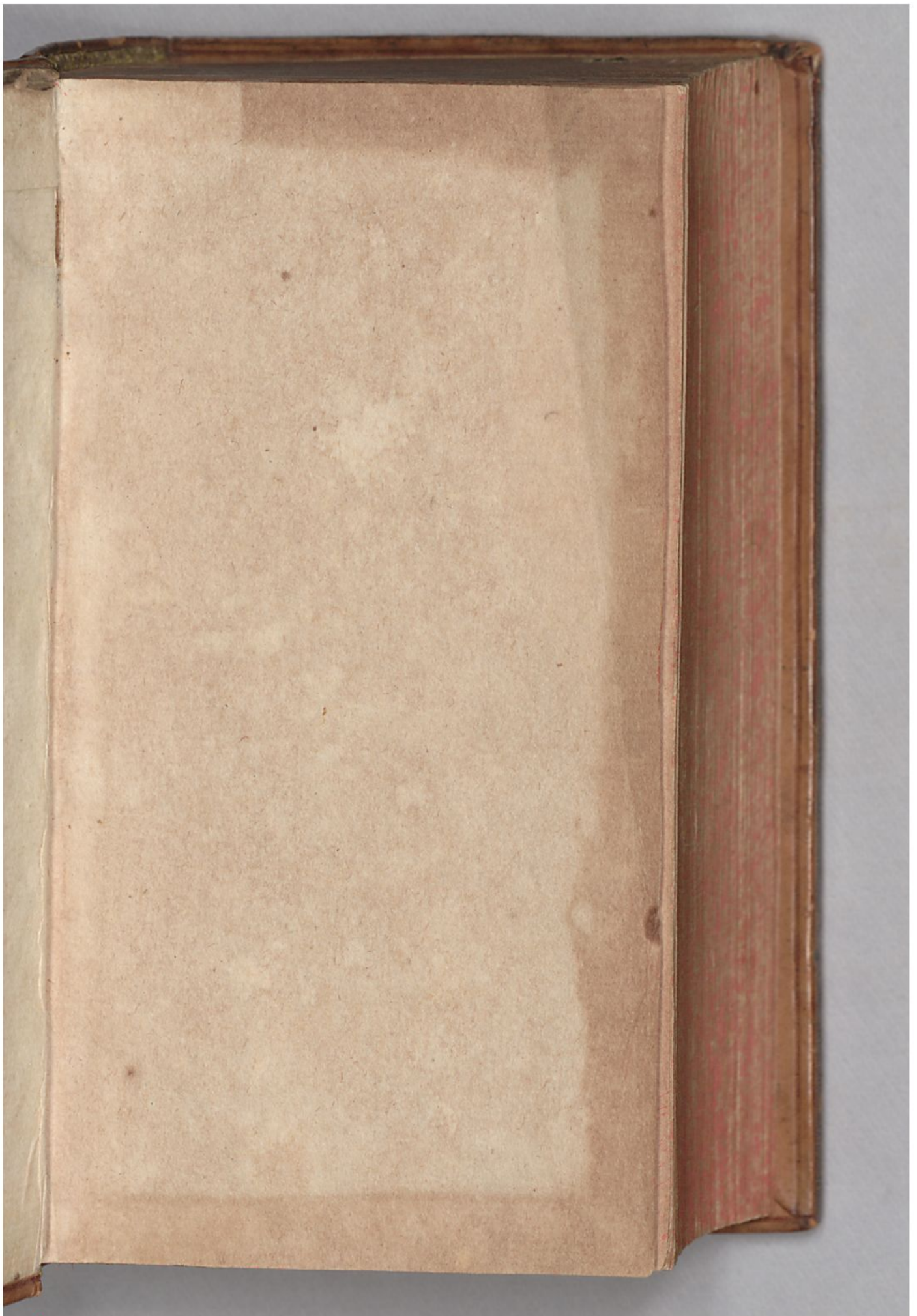
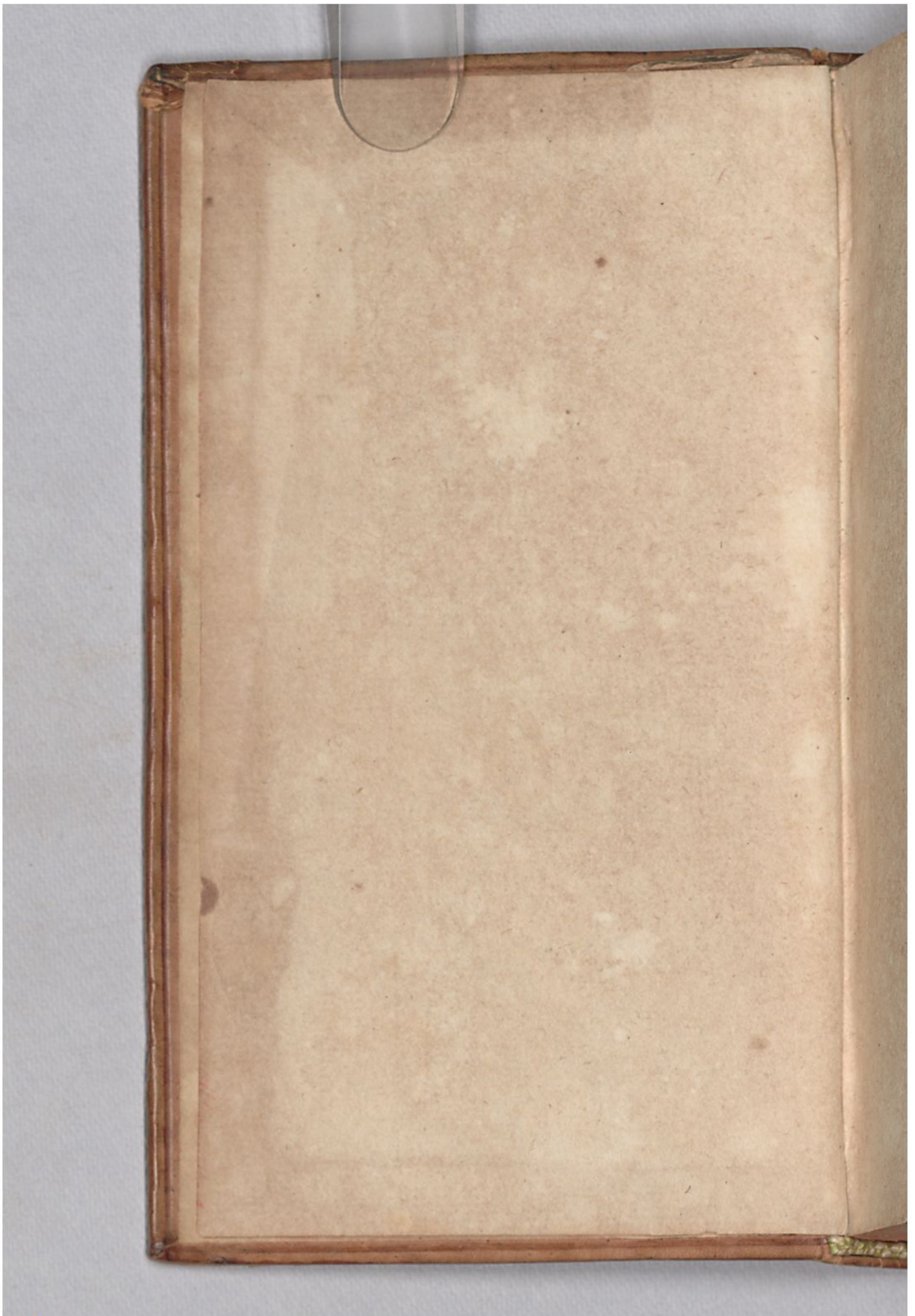


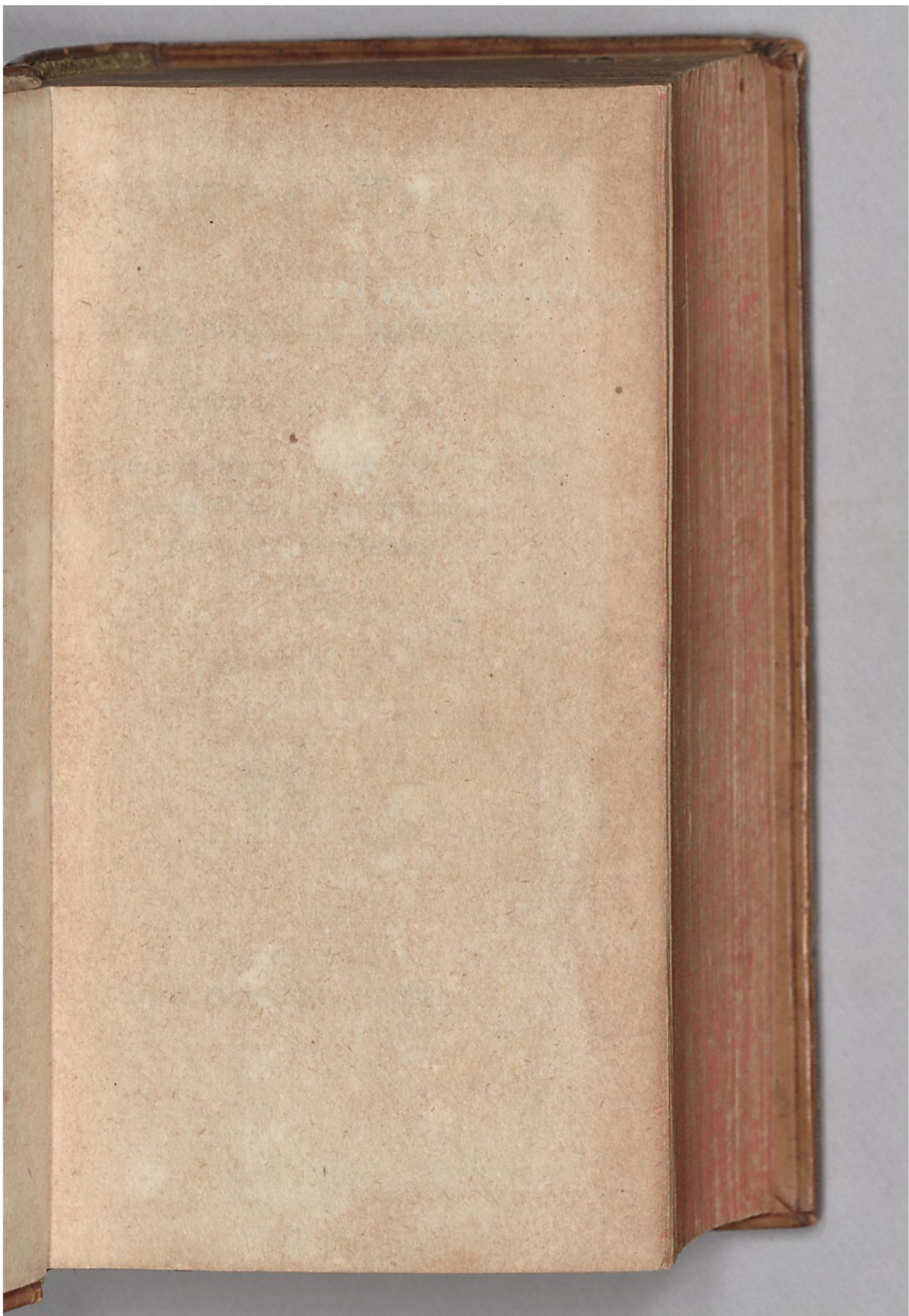


cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Leibn.
Marg. 29







Verf.: John Sergeant

Concordia Scientiarum fidei p. 22

ST

Sal

Qua
9

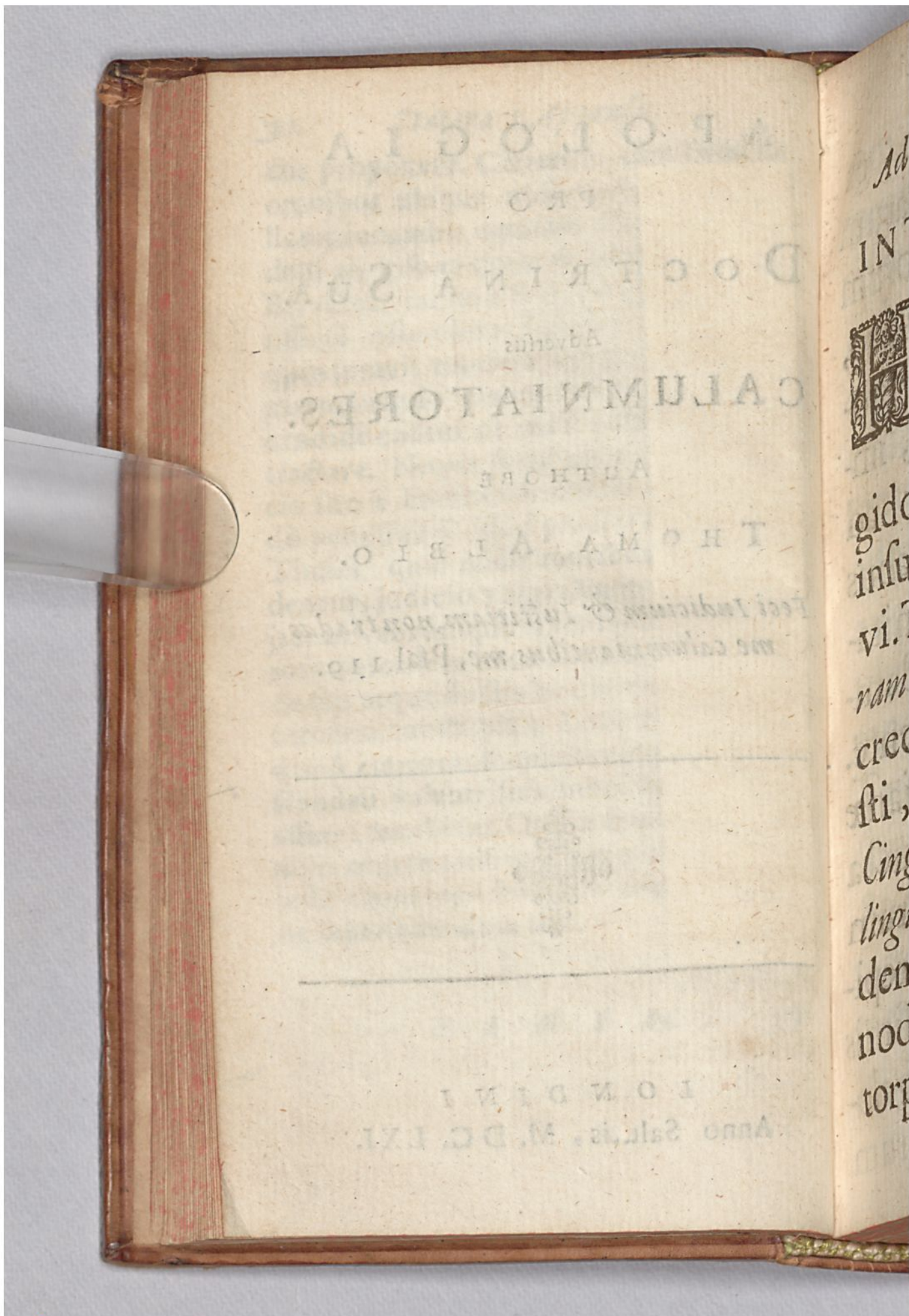
2
A P O L O G I A
P R O
D O C T R I N A S U A.
Adversus
C A L U M N I A T O R E S.

AUTHORE
T H O M A A L B I O.

*Feci Iudicium & Iustitiam, non tradas
me calumniantibus me, Psal. 119.*



L O N D I N I
Anno Salutis, M. DC. LXI.



Ad Tentatorem Stateræ,

INTRODUCTIO.

HActenus objecta
diluī; & pro bre-
vitate meâ, ri-
gido Adversarii jure,
insultus tuos impugna-
vi. Tu tamen, qui *State-
ram* mihi, candidâ (ut
credo) mente explorâ-
sti, — *baccare frontem*
Cingito, ne vati noceat mala
lingua — Reâpse siqui-
dem dignum Theologo
nodum nexuisti. Ob-
torpuerat Schola in-
A 2 somnio

4
somnia quodam ex
Allegoricis Sacrarum
literarum & Sanctorum
dictis efflorescente; quo,
sublatâ secretioris Pro-
videntiæ orditurâ, im-
pluere crederetur ad
nutum Deus Animabus
adventitiam bonita-
tem, Naturâ quodam-
modo purè patiente.
Hinc mira Christianæ
vitæ subsultatio inducta
est, nullâ causarum
secundarum lege, trepi-
dantis; &, levissimis
motibus, nunc Angelo-
rum

rum choris mox Infe-
rorum gurgustiiis sese
inferentis. Exhorruerat
eadem miris conflictata
angustiis, dum impares
conatus Beatitari cui
creati sumus, nihil nos
admoverunt, æternis
angoribus & suppliciis
ultra omnem finem
modumque mersarent.
Tandem à nostrum ip-
forum, de retrusissimis
& lucidissimà caligine
secretis æternitatis mo-
mentis, phantasmatis &
sublustribus coruscatio-
nibus

A 3

6
nibus vitæ mortisque
interminabilia fata ap-
pendebantur.

Hæc universa, brevi
scripto collecta, *Statera*
mea opposuisti, tanto
illam oneri imparem
arbitratus; Sed, nisi fal-
lor, justam & fidelem
ex responso comperies.
Adeò autem non exhor-
rui rationem doctrinæ
meæ hâc in parte publi-
co dare (quod ipse mihi
interminari visus es) ut
ultrò Scriptum meum
pariter cum tuo com-
men-

que
 ap- mendandum prælo cu-
 rârîm; spero siquidem
 te nihil in tuo immuta-
 tum velle postquam
 illud è manibus tuis
 effugere permiseris. U-
 num moneo, nè tibi
 persuadeas me laudibus
 quas in me aggeras hi-
 lum de vero discessu-
 rum. Eas neq; agnosco,
 neque quicquam iis ce-
 do; Animum tuum gra-
 tum habeo; & nè tu &
 Theologi tui, quos ad-
 versum me concitâsti,
 pergatis in Censuras esse

A 4 nimis

nimis faciles, addo re-
 sponso meo Apologeti-
 cam meam ad notæ Ex-
 cellentiæ Virum Episto-
 lam; ex qua discatis qui-
 bus ego nitar funda-
 mentis, & quibus iis in-
 tendum sit, qui defecti-
 bilium & fallacium ven-
 torum potestati fidem
 & salutem committere
 metuunt. Illic propriis
 meis vocibus signatum
 reperietis quod ex famâ
 forsan agnovistis Tu
 modò fæliciter vive &
 cresce.

Thomas Albius.



EPISTOLA
APOLOGETICA.

Excell^{me} Domine,

i. **E**Ælix sit ingressus
tuus ad omnia quæ
prudentissimè ne-
gotiaris, sicut mihi fuit, cui
hactenus pro me respondendi
legitima occasio non suppe-
tiit. Rumoribus enim inter-
mulierculas, & rerum, &
Theologiæ præsertim, igna-
ros, ad me gravandum sparsis
respondum instruere, jactura
temporis visa est. Cùm hoc

A 5 genus

genus homines neque sint le-
cturi neque ad sententiam fe-
rendam idonei. Nunc, post-
quam eò prorupit æmulorum
mihi confidentia, ut in Ex-
cell^{tiæ} tuæ aures calumnias
suas inferre sint ausi, qui & de
responsione judicando satis
es, & cujus Authoritas apud
prudentes prævalitura est,
Non respondendi (ut ait Poeta)
gloria visa levis. Propterea
summæ & exortis gratiæ æsti-
mo, quòd dignata sit Excell^{tiæ}
Tua mandare congressum, &
coram exponere quid adver-
sum me propositum fuerit, &
humillimè supplico ut quæ in
defensionem meam offero
pium & benignum aditum ad
serenissimum iudicium tuum.

re-

reperiant; ut, si merear, innocens appaream; sin minus, aperiantur mihi oculi ad videndum & corrigendum ea in quibus peccaverim. Utcumque evenerit, Excell^{tiæ} Tuæ me obligatissimum & obæratissimum & agnosco & præstare sum conaturus.

2. Accusatur primo loco doctrina mea Hæreseos, neque apud vulgus Personæ meæ parcitur: Sed vetus dictum est, *si accusasse sufficiat nemo innocens erit*; scitum & illud, *accusato alteram aurem servandam esse*. Hæc precor ab iis qui de tantâ causâ pronunciare idonei sunt; Est enim suprema Theologiæ facultas dogmatibus Censuras figere, ad quas tamen

tamen apud nos promptissimi sunt qui imperitissimi.

3. Repono itaque huic calumniæ, quòd, si ulla sententia quam propono adversetur alicui authoritati constanter in Ecclesia Catholicâ pro infallibili receptæ, huic me renunciare paratum esse. Quæ professio si virum Catholicum non præstet, nescio ego quid ultra desideretur. Ut apertius loquar, si de Sacrarum literarum testimoniis vel consensu Sanctorum agatur, nisi abundavero præ adversariis; si de Conciliorum aut Summorum Pontificum dictatis inquiretur, si quicquam disertè oppositum dictis meis afferatur ab iis decretum, causâ cadam: Tandem

Tandem, si praxi Ecclesiæ
quoquam dogmate obviam
iverim, eodem jure succum-
bam. Vnum deprecor, ut, ubi
Voces non me premunt, alie-
na Interpretatio non me gra-
vet. Ignoro enim cur non cui-
libet Theologo jus sit expli-
cationis etiam adversus plu-
res ejusdem disciplinæ so-
cios.

4. Impetuosius occlamant
Ecclesiasticam praxim, & cer-
tam victoriam sibi spondent;
Ignari quot praxes Ecclesia-
sticæ in defuetudinem & obli-
vionem abierint. ubi nunc in
Baptismo Eucharistiæ admi-
nistratio Infantibus præberi
solitæ? ubi trina immerfio? ubi
solennitates octiduanæ in Pa-
schate

schate & Pentecoste tam vene-
 randæ ? Circa Eucharistiam
 quanta mutata sunt ? Num
 Fideles manibus capiunt Sa-
 cram Hostiam ? domi servant ?
 in itineribus etiam maritimis
 secum deferunt ? Num in pu-
 blicis solennitatibus Laici
 utrâque donantur specie ? Ca-
 nonum pœnitentialium solæ
 umbræ & vestigia obscura
 supersunt. Oratio pro Sanctis
 defunctis intercidit : Decreta
 Apostolica de Sanguine &
 suffocato nusquam observan-
 tur. Quanta mutatio in Epi-
 scoporum electionibus, & Ju-
 diciorum Ecclesiasticorum
 ratione, in Vigiliis denique, ac
 Jejuniis ? Hæc si satis perpen-
 derent, non tantâ violentiâ
 Ec-

Ecclesiasticam praxim tanquam fidei Argumentum venditarent. Sed hæc quid ad me qui nulli modernæ Praxi Ecclesiasticæ me oppono? Non enim quod omnes exercent statim Praxis Ecclesiasticæ vim obtinet. *Credunt omnes Columbam inventorem novi orbis; numpropterea ad fidem Catholicam pertinet?* Sic neque quæ omnes agunt statim praxeos Ecclesiæ dignationem induunt, sed ea sola quæ ex institutione Ecclesiasticâ sic aguntur. Si in Jure Canonico, si in Ritualibus & Cæremonialibus fundata sit aliqua Praxis, ea *Ecclesiastica* est, non quæ ex Multitudinis fervore concrevit.

5. In

5. In nostrâ autem causâ nulla horum mentio injicitur. *Praxis* nomen *Consuetudinem* & *Morem* sonat : Mos & *Consuetudo* *Præcepti* & *Legis* potestatem secum ferunt. Nemo tam absurdus fuit ut necessitatem aliquam aut coactionem ulli praxi nobis objectæ affingeret. Tandem, quod cæteris onerosius est, ipsi *Ecclesiæ* in os obloquuntur qui adversus me differunt : *Privilegia* hæc esse profitetur *Ecclesia*; hoc est, præter consuetudinem donata ; Summi Pontifices *Gratias* sese concedere præ se ferunt cum ad hæc descendunt; quæ impugnant me *Praxes* & *Consuetudines* esse vel urgent vel nihil di-

dicunt. Manifestè itaque opponunt sese Ecclesiæ, neque quicquam sanctum habent modo iræ suæ litent & satisfaciant.

6. Qui mitiùs in me insurgunt, ajunt doctrinam meam non esse Hæreticam, sed *Hæresi proximam*. Ab his peto ut quid sit esse *proximam Hæresi* declarent; neque famam meam vocibus, in speciem quidem gravibus, sed re ipsa nihil significantibus, vexent. Fateor enim me ignarum prorsus quid hæc Censura velit. Indivisibiles enim sunt Veritates pariter & Falsitates, non per modum Quantitatis plùs vel minùs appropinquantes. Imo supremæ veritates (si non omnes) proximi-

proximæ sunt falsitatibus eas
 hinc & inde obsidentibus.
 Veritas Mysterii supremi Sa-
 crofanctæ Trinitatis nonne
 proximas habet hinc *Trithei-*
tarum inde *Sabellianorum* Hæ-
 reses? & Sacrosanctæ Incarna-
 tionis Fides *Eutychianorum* &
Nestorii profanas blasphemias?
 Adde, quòd si esse *de fide*
fit esse revelatum, esse propin-
quum fidei est esse pænè *revela-*
tum; &, esse proximum *Hæresi*,
 oppositam veritatem esse pænè
revelatum; cuius dicti quis
 potest esse sensus? Horum
 itaque Censorum dicti sui
 explicationem postulo, ante-
 quam quicquam ei defe-
 ram.

7. Ulteriùs adjiciunt de
 Phi.

Phi
 de
 Rep
 ob
 Vic
 log
 dis
 mia
 log
 est
 Sc
 bu
 Na
 lo
 fu
 pu
 ex
 de
 Ra
 fid
 stre

Philosophicis liberè disputari,
 de Theologicis nequaquam.
 Replico miram esse horum
 objicientium oblivionem.
 Videruntne aliquem Theo-
 logum qui Theologica non
 disputet? Aliquam Acade-
 miam in qua quæstiones Theo-
 logicæ non agitentur? Aliane
 est professio ipsius Theologiæ
 Scholasticæ, quàm ut à Patri-
 bus traditæ Fidei mysteria,
 Naturæ & principiorum Phi-
 losophicorum robore adver-
 sus Paganos & Hæreticos pro-
 pugnent? conformiter ad ea
 exponant? & umbrosam Fi-
 dei certitudinem circumfusæ
 Rationis lumine in solatium
 fidelium, quantum pote, illu-
 strent? Quomodo itaque non
 per-

permittitur uni mihi , quod
cæteris omnibus non licet
modò, sed & pro summâ laude
propositum est.

8. Sanè (inquiunt;) sed
inter receptas sententias te
continere debes , neque extra
limites priorum Theologo-
rum quicquam audendum.
Audio , sed effati rationem
expecto. Creduntne *infallibi-*
les esse Theologorum disserta-
tiones ? Si non sunt , ergo,
quantum liquet , possunt in
utraque litigantium parte
latere errores : non enim sicut
Veritas unica est sic errorum
circa eam dissidentium unica
est species. Si itaque ex utrâ-
que parte est Error, per legem
horum Cenforum non tollen-
dus

dus est, neque discutienda nu-
 bes à Scholâ & tam insigni
 Ecclesiæ portione. Non fuit
 certè hoc *Molinæ* propositum
 cum gloriaretur se primum
Scientiam mediam adinvenisse,
 quam ignoraverat *Augustinus*
 & præcedentium Theologo-
 rum tota cohors; quod tamen
 ipsius commentum quo ardo-
 re amplexa sit sequacium
 multitudo cum à Patribus
S. Dominici Hæreseos arguere-
 tur, tumultus Scholæ non-
 dum sopiti latere non permit-
 tunt.

9. Attamen saltem, ubi
 Scholæ tota moles in aliquam
 sententiam propendet, certæ
 veritatis eam existimare con-
 venit, neque litem contra
 eam

eam contestari. Verùm impri-
 mis recurrit eadem ratiocina-
 tio ; quòd vel Infallibilis sit
 hujusmodi Authoritas , vel
 non sit ; si non sit , sententiam
 etiam omnium errorem in sese
 tegere continget ; & impium
 erit negare Ecclesiæ modum
 pro se ab Errore liberet. Si
 sit in Infallibilitate fundatum
 eorum arbitrium , quæritur
 unde hoc constet ? Aliâne
 quàm ipsorummet Authori-
 tate ? Si *alià* , producat ; si
 enim dicatur *suâ ipsorum* ,
 vortice in circulum jactamur ,
 asserentes hanc authoritatem
 sibi testimonium præbere.
 Deinde , unde *Certitudo* ali-
 qua huic multitudini insi-
 det ? Certe enim extra *Fidem*
 nullam

nulla
 phan
 monst
 prof
 si qu
 mè a
 thor
 ratio
 lere
 sing
 mul
 test
 intu
 tuu
 gor
 ten
 si ta
 tres
 rati
 ver
 con

nullam agnoscunt Philoso-
 phantes nisi eam quæ ex *De-*
monstratione nascitur, quam eos
 profiteri nondum intellexi;
 si quisquam offerat, libentissi-
 mē agnoscam. Præterea, Au-
 thoritatem Scholastici ultra
 rationem quam affert nil pol-
 lere receptum est. Si hoc de
 singulis statutum est, unde
 multitudini plus attribui po-
 test? Sed &, si ipsos Doctores
 intueamur, non ipsimet sta-
 tuunt *trium* gravium Theolo-
 gorum iudicia, probabilita-
 tem dicto eorum conciliare?
 si tamen quicquam intelligo,
 tres ad tot centurias compa-
 rati, non efficiunt quin Uni-
 versalitas ex adversâ parte
 constet. Imò plures existimant
 etiam

etiam *unum* aliquem qui no-
 dum accuratè evoluerit, sen-
 tentiæ suæ adversus Multitu-
 dinem Probabilis dogmatis
 virtutem inducere. Quid ergo
 peccavi ego, aut alius quis-
 piam qui maturè inspexerit
 difficultatem, si Rationis suæ
 monita adversus Multitudinis
 nomen exaudierit? Quid quod
 nomen *Universitatis Doctorum*
 vanum est? Quis enim vel
 centesimam partem eorum
 legit? Quis eorum qui non
 scripserunt sensa novit? quo-
 rum tamen & numerus &
 authoritas longè gravior est
 quàm prostantium librorum.
 Reipsâ itaque sub nomine
Omnium intelligitur *pauco-*
rum in Academiis dominan-
 tium,

tium,
 pulus.

10.

& Im

hoc in

gione

sia C

aut a

verim

Cath

fariis

doxis

Prude

mihi

posit

aver

quan

nunt

henda

Hære

circa

tium, ex magnâ segete manipulus.

10. Nondum quiescunt, sed & Imprudentiam obijciunt; hoc increpantes, quòd in regione à communione Ecclesiæ Catholicæ alienâ unum aut alterum libellum vulgaverim; inculcantes dissidia Catholicorum à fidei Adversariis improperari Orthodoxis. Et quamvis is sim qui Prudentiæ laudem nusquam mihi arrogem, vel labem oppositi vitii penitus à me avertere laborem, tamen quanti interfit quod opponunt in hâc causâ non comprehendendo. Videant enim libros Hæreticorum, utrum bella circa gratiam efficacem &

B. circa

circa Iansenii nomen quæ in
 Catholicis regionibus gerun-
 tur, non exprobrent? Si quid
 sub prælum venerit, non
 hilum refert hîccine an in
 viciniâ Orthodoxâ vitam
 acceperit. Exemplo sint Epi-
 stolæ Gallicæ, recenter non
 notæ duntaxat, sed & verna-
 culâ donatæ. Sed, nisi me
 conjectura fallat, expedit
 in hâc regione supra cæteras
 hujusmodi dogmatum publi-
 catio: Hoc enim ad Heterodo-
 xorum reductionem in capite
 requiritur, ut abscindantur
 supervacux lites & nonnisi
 de necessariis belligeretur;
 hoc est, ut Doctorum senten-
 tiæ, quæ incertæ & timidæ
 sunt, pro traditâ à Christo
 &

& Apostolis Fide non propu-
gnentur. Rursus, pollentiora
ingenia , & quæ potestatem
in hebetiores occupaverunt,
si quid credi percipiunt quasi
crudo imperio , & de quo ne-
que Ratio de rei veritate vel
credulitatis necessitate reddi
possit, irrident & summo opere
aversantur. His itaque præ-
bendum est , quantum fieri
potest, lac Rationis, seu con-
formitas Dictatorum Fidei
cum inferioribus disciplinis;
quam demonstrare totius la-
boris mei scopus est.

II. Tandem certamina quæ
sine his regulis ineuntur anci-
pitia esse , & magis ex de-
pugnantium sive acumine sive
solertiâ & non rarò ex casu

B. 2

pen-

pendere, vel etiam ad interminabiles de vocibus lites devolvi, experimur. Hæc non eo proposito deduxi ut negem in Catholicis partibus vel utilia vel non accepta esse quæ scripsi; Nam etiam ex iis applausus non infrequens usque ad me resultavit. Pro Coronide addo, Necesse mihi fuisse vulgare ubi commorabar, & ubi poteram expensis par esse, neque enim delectus mihi suppetebat.

12. Sequitur de *Tempore* insultus; scilicet non oportuisse nunc cum fervent in Ecclesiâ nostrâ aliæ dissensiones, novas addi. Regero, gratum futurum fuisse & grave hoc argumentum si cæteris dissensionibus

tionibus metas fixissent ; sed,
ex quo tentatum est à Iesuitis
in Castro *Wisbechi* arripi Im-
perium in Clerum , non de-
fuerunt ab iis tota & nutrita
Ecclesiæ nostræ mala. Neque
eorum terminus ullis nostris
conjecturis prospici potest.
Vel non omninò itaque pro-
palari hæc doctrina debuit,
vel non expectanda fuit alia
rerum facies.

13. Incusor quoque , (ut
novis etiam adversus nupera
scripta mea calumniis occur-
ram) tanquam Authoritati
atque ipsi Personæ Pontificiæ
injurius, dum illam imminue-
re, hanc contemnere, libris
meis recentioribus ausim. Ajo
itaque, quòd si ostendi possit

B 3

me

me de Authoritate Summi Pontificis, quatenus Fide receptâ & à Sancto Petro hereditatâ (pro quâ mortem me libentissimè appetiturum profiteor) quicquam scripsisse quod eam elevet vel deprimat, imo quòd eandem non firmet magis atque amplifcet; non quidem per fictam Extensionem ipsius ad actus quoslibet particulares, quod revera eam vilem facit, & Sacram ac pænè Divinam Officii illius universalitatem restringit potius ac coarctat, & individualitatis ac materiei fœce indignissimè immergit; dumque interim solâ probabilitate innititur, & tamen ab adulatoribus (qui nihil in hâc re

re distingui patiuntur) cum
 solidâ illâ sacrâque confundi-
 tur, illam quoque in ambi-
 guitatem falsitatisque discri-
 men apud non intelligentes
 inducit; Sed, per verè Exten-
 sivam ad universalissimas Ec-
 clesiæ actiones (dignum tam
 excelsissimo munere obje-
 ctum) vim; quæ in Supremâ
 Majestatis sphærâ & Potestatis
 amplitudine eam collocat
 suspendet ac sustinet; & per
 Intensivam (divinitus nempe
 datam ac firmissimis Fidei &
 Scientiæ Politices argumentis
 stabilitam) mandandi virtu-
 tem, unde fit ut eidem in
 minimo non obsequi, perni-
 ciosissimum imò damnabilis-
 simum foret.

14. Præterea, si convinci possit me contra ejusdem Sanctæ Sedis Authoritatem quatenus ex Conciliorum Generalium Concessione & Ecclesiæ Consuetudine consensuque pendet, quicquam in Scriptis meis molitum; id non-scriptum me velle profiteor, & palmam Adversariis cesserum.

15. Porro, si, quoad cætera, vel non necessariò dicenda, vel non eo tempore ac Methodo quibus decuit; vel irreverenter omninò, vel, si dictorum sensus attendatur (de stylo enim litem non movebo) ad speciem irreverentiùs quàm res postulârit, imò quàm in pari occasione locuti

locuti sunt alii, etiam Sancti, & speciatim S. Bernardus, (l. 3^o ad Eug. c. 1^o & 2^o) locutum esse coarguar; culpam humillimè agnoscam, & veniam deprecabor.

16. Hoc interim postulo (quod nemo sanus unquam denegavit) ut conveniat inter nos, posse labes in regimine vel in Supremam Curiam Sacrasque personas cadere; posse etiam ab adulantibus adeò extendi Pontificiam Potestatem ut neque Regibus neque cæteris Episcopis sua jura relinquat, imò utrorumque legitimam & à Deo constitutam Potestatem funditùs evertat: posse quoque, imò debere eum cui intima dictat con-

con-

conscientia se hoc videre, &
 spem habeat aliquam tam
 ingentia mala detegendi, at-
 que ita ab Ecclesiâ depellen-
 di, id pro virili quibus queat
 modis conari; posse denique
 contingere (quod etiam res
 est) quamplurimos viros
 cordatos & graves hoc idem
 dictum cupere & gaudere,
 dicturosque etiam ipsos nisi
 sibi timerent. Hæc, uti con-
 cessu non sunt difficilia, ita,
 facile concedam ipse quoque
 me (hominem utpote fragi-
 lem) posse labi atque errare:
 Sicut autem (Veritatem ipsam
 testor) me solam veritatem
 sectari neque noto errori
 adhærere mihi conscius sum;
 ita nihil prius aveo, quàm ut
 Theo-

Theologi errores meos mihi ostendant ; spondens me ad ostensos corrigendos , vel etiam retractandos, promptissimum interea adservare animum.

17. Ultimum quo me impetunt telum est, hunc fuisse omnium Hæreticorum propagandi errores suos morem. Sed, in quo specialiter hic mos versetur, quatenus Theologorum consuetudini oppositus est, non evolvunt. Leve itaque est asserere quod utrisque commune est vitiosum esse quia Hæreticorū est. Sed & veri inane est quod de me dictitant. Quis enim Hæreticorum Cyclopædiam Philosophiæ & Theologiæ prius scripsit, quā sese

seſe cancellis certis inſcribe-
ret, & ſenſum ſuum de cunctis
Fidei partibus ſimul manife-
ſtaret ? Non eſt huiusmodi
Hæreſum origo; ſed uni ali-
cui articulo dentem primò
imprimunt, deinde ad alios
violandos neceſſitate ſeſe de-
fendendi coguntur. Rurſus,
Hæretici quærunť quæ vulgo
& indoctis probata ſunt, fa-
cillima ſectantur, Cathedras
pro Scholis habent, Mulier-
culas & Laicos conſtituunt
Eccleſiaſticorum dogmatum
Judices. Hi mores ad me an
Adverſarios pertineant, qui
rerum apud nos geſtarum
periti ſunt Judices ſunto.

18. Hæc ad Excell^{iam} Tuam
breviter ſcripſiſſe ad crimina-
tionum

tionum adversus me dilutionem fas fore spero ; Naturâ imperante & Jure ut bonus appareat quilibet, donec oppositum probatum fuerit. Evertant itaque æmuli mei hanc Apologiam , vel apud tantæ Prudentiæ & Justitiæ virum fileant.

Excellmæ Dnais Vx.

Servus Humillimus

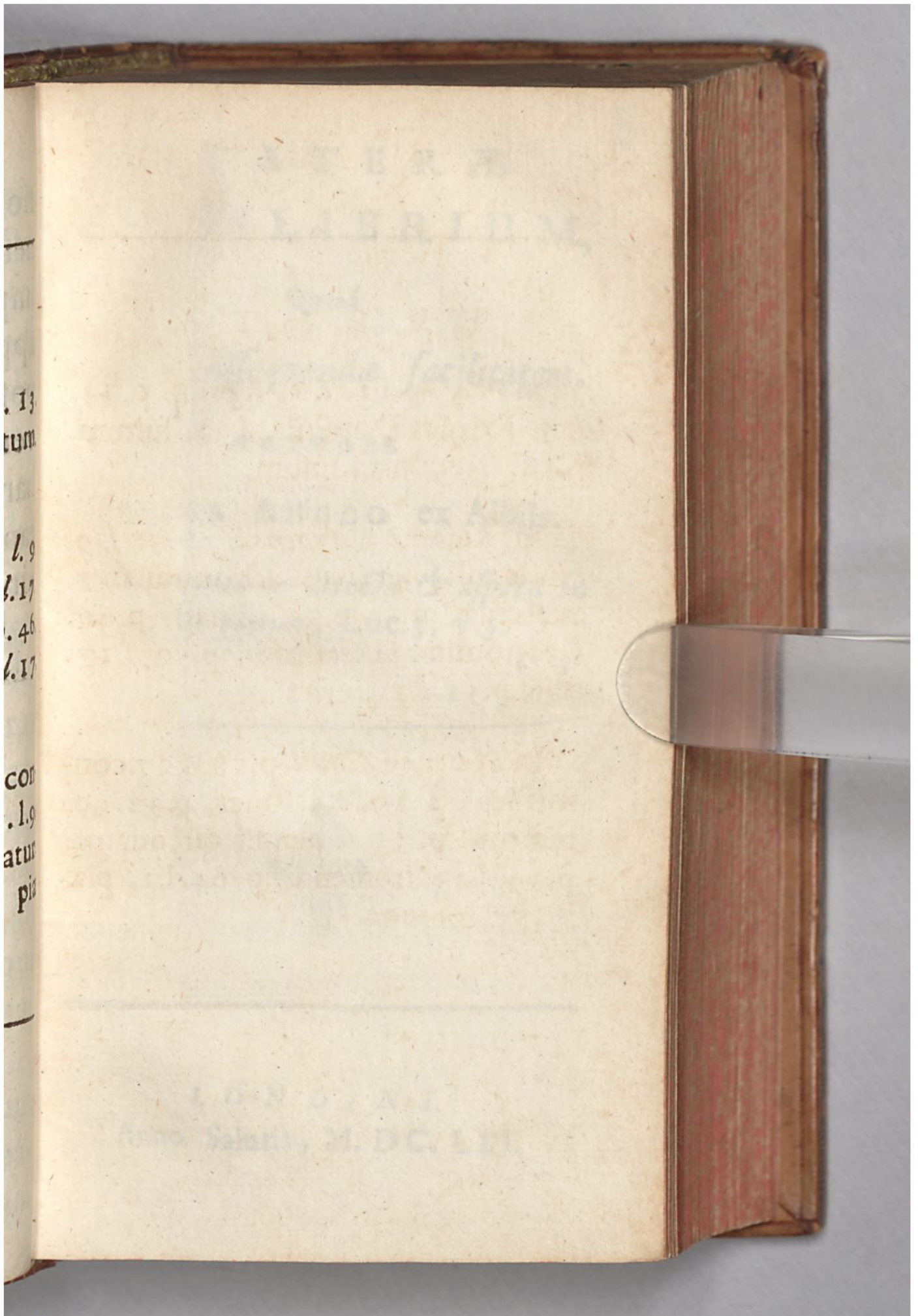
THOMAS ALBIUS.

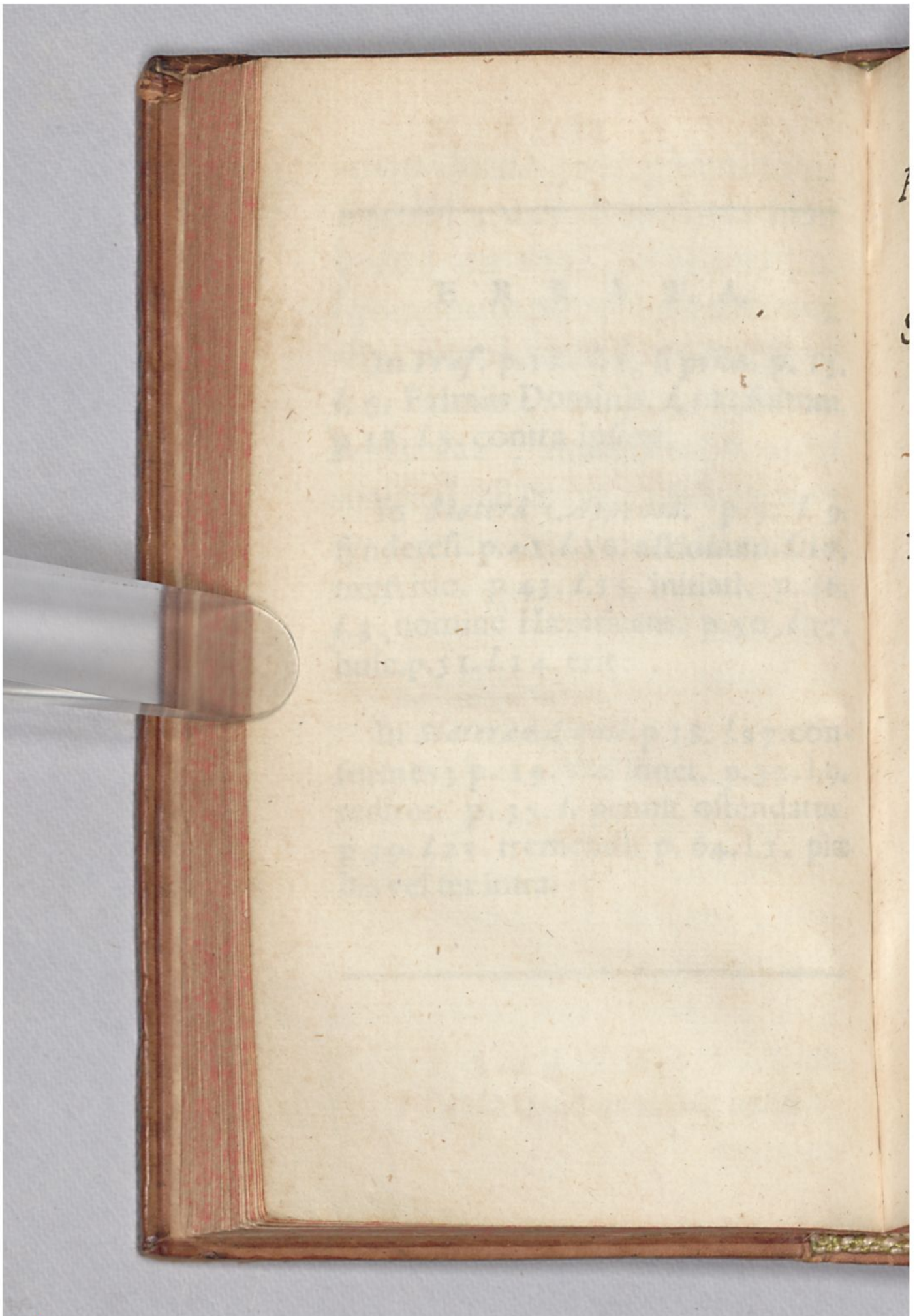
E R R A T A.

In *Pref.* p. 12. l. 1. si prius. p. 13.
l. 5. Eximiis Dominis. l. 18. fultum.
p. 18. l. 5. contra ipsum.

In *Statera Appensâ.* p. 3. l. 9.
synderesi. p. 41. l. 16. actionum. l. 17.
exercitio. p. 43. l. 15. initiati. p. 46.
l. 3. nomine Hæreticam. p. 50. l. 17.
huic. p. 51. l. 14. erit: .

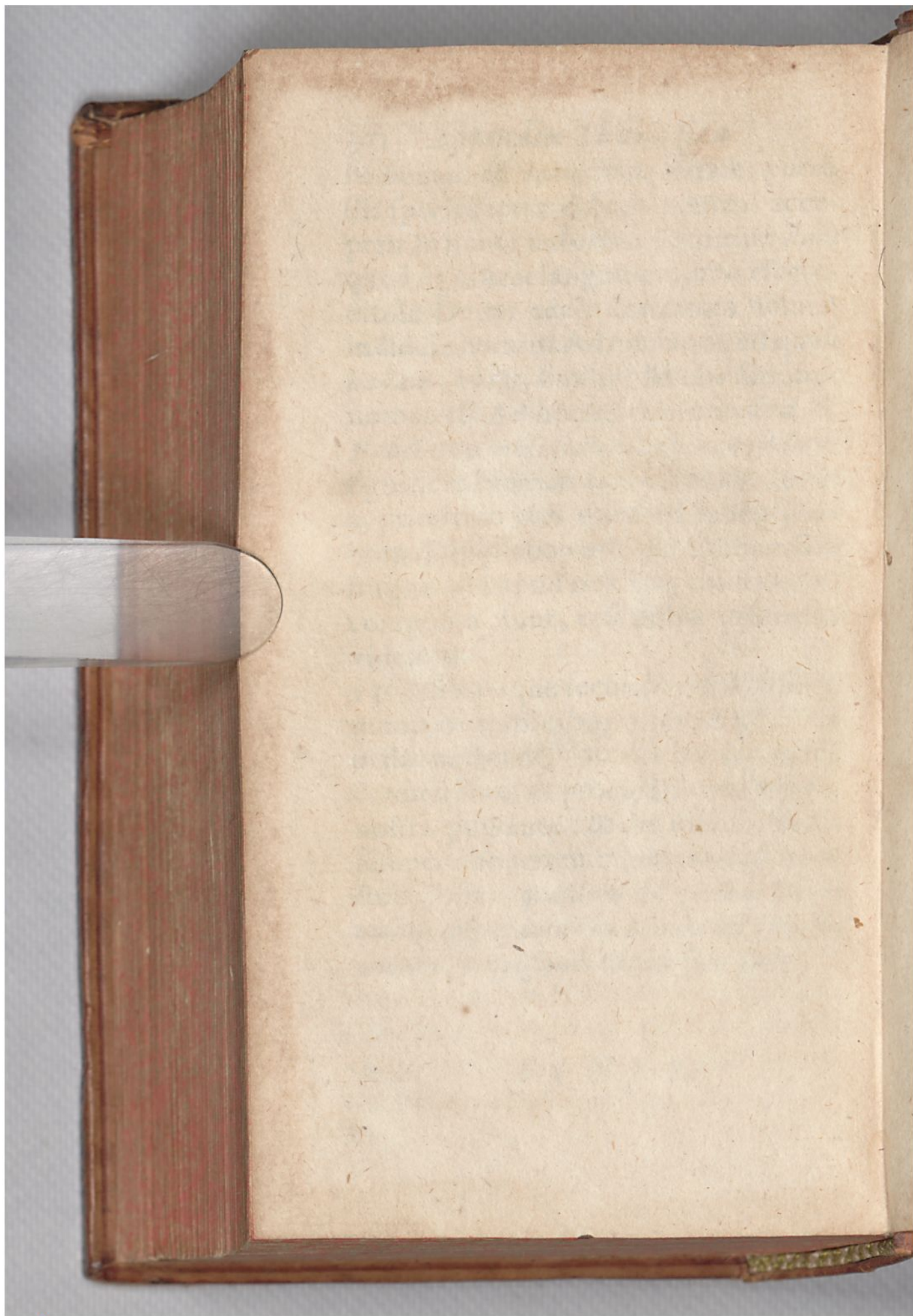
In *Statera Equil.* p. 18. l. 27. con-
formes; p. 19. l. 4. sonet. p. 32. l. 9.
reditur. p. 35. l. penult. ostendatur.
p. 39. l. 23. tremendi. p. 64. l. 1. piæ
bis vel ter intra.

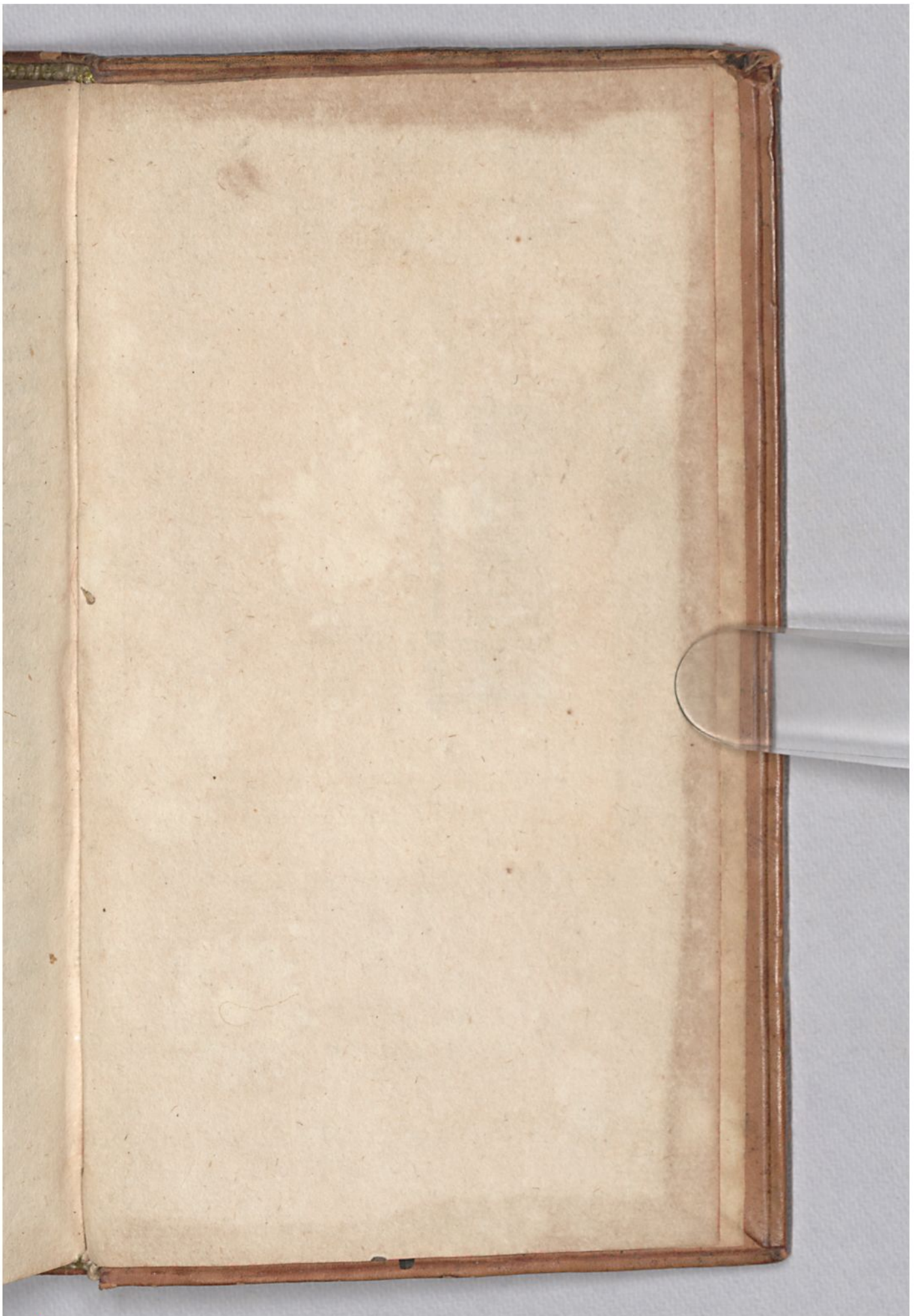


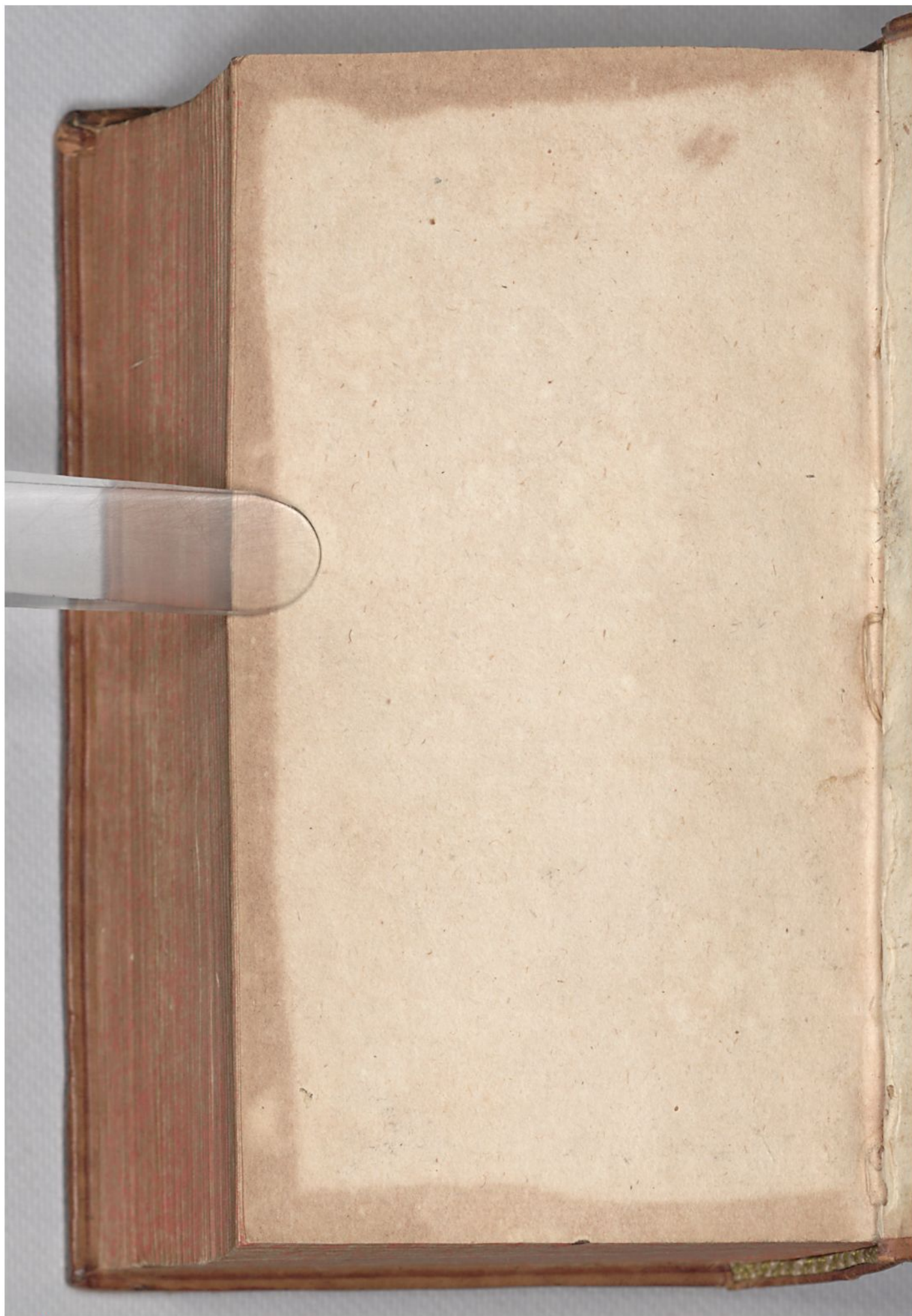


rd
ce-
am
re-
en
afi
ter
&
ne
um
la-
am
nt,
iua

né
eo
bis
ala
nis
o-
um
se-







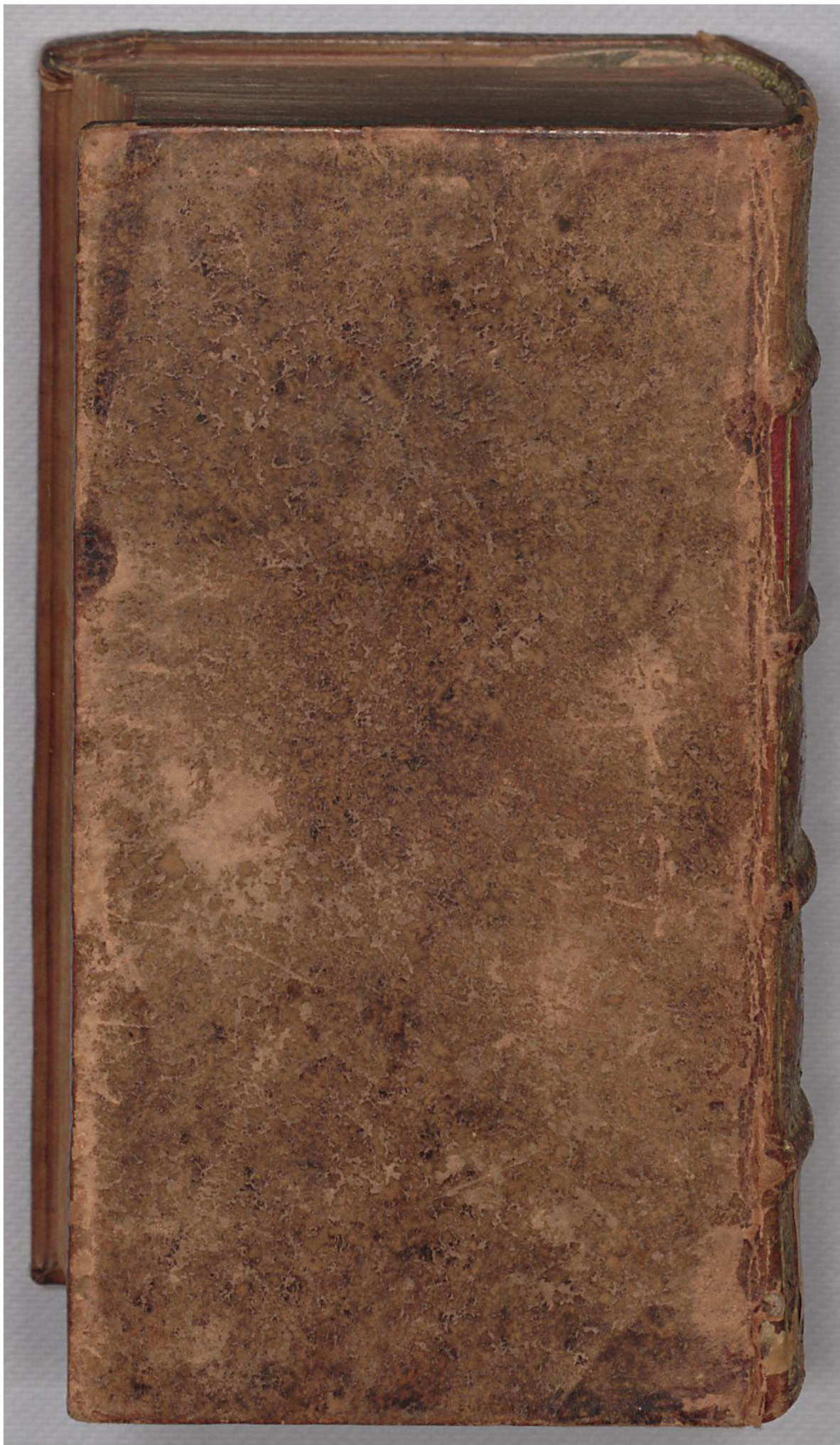
GWLB Hannover

036 854 379

35



anfgeet 8° IV, 2





TH. ANGL.
STATERA
APPENSA
EI. IVSTIT.
PEBIP.

Leibn.
Moxg.
29